

MATRIMONI FELIÇ

Dones, amor i realitat virtual

Prenguin nota perquè acabarem així. De moment és cosa de la Xina que han passat del llibre de Mao a l'alta tecnologia en el temps que a Barcelona s'ha fet la Plaça de les Glòries.

És un joc, com qualsevol relació de parella. Una noia (de moment l'objecte és l'home) obre un joc en el seu ordinador, tablet, mòbil, etc i tria i remena entre la quantitat de tipus que quedaran des que el joc s'iniciï a la seva disposició. Varietat masculina n'hi ha i no només físicament, també d'oficis diferents, personalitats diferents, mides diferents. A gust. I aleshores comença un joc que són absolutament incapaçitat d'explicar però que generalment acaba en orgasme. Diuen que a les xineses els ha canviat la vida, i ho crec. No és fàcil en la vida real poder tenir sempre a mà a la teva parella i disposada al que sigui. I menys encara poder anar provant fins

trobar la parella perfecte sense haver de perdre massa temps.

L'amor en 3D és l'amor total. Les noies queden absolutament enamorades dels seus personatges escollits, els duen per tot arreu segures que mai no seran enganyades a no ser que quedin sense piles.

Avenços com aquest són els que m'han tret la por a la mort. No sé com vaig superar la moda d'anar buscant un bitxo pels carrers. Ciutadans de sexe, edats i estatus socials ben diferents, anaven amb el mòbil a la mà buscant on coi podia amagar-se un no sé què. I quan el trobaven els feia molta il·lusió i iniciaven la recerca i captura d'un altre no sé què. L'afició va davallar quan les autoritats van sumar les víctimes diàries en accidents circulatoris. La gent creuava els carrers buscant a la cuqueta i no veien el Bus. Una massacre.

Esperem que la moda de l'amor virtual sigui menys mortal físicament però no puc imaginar-me parlant amb una noia que està super enamorada del seu virtual. I no és per gelosia. *Prendimi morto.*

